

givne Grund, men i sin Rod kunde Bestemmelsen kun betragtes som midlertidig, indtil vi fik Navigatorer nok. Den burde have været hæbet for længe siden, thi der har i mange Aar været Navigatorer nok. Men jeg tror heller ikke, at den har gjort væsentlig Skade, thi den er aldrig kommen rigtig til Anvendelse. Men den Gang, man for 30 Aar siden vedtog denne Bestemmelse, var Sejladsen af en ganske anden Bestaffenhed, end den er nu. Det var i alt væsentligt Sejlskibe, man da havde, og de sejlede ikke — jeg kan ikke sige Tallet, men altsaa forholdsvis — meget om Vinteren over Nordsøen, som er en vanskelig Sejlads, mod nu, og man havde ikke en saadan Oversvømmelse af Dampskibe i alle Farter, ligesom vi heller ikke hørte saa meget om Oversejlinger som nu. Nu sejles der Sommer og Vinter saa vel med Dampskibe som med Sejlskibe, og naaget Sejladens Farefuldhed derved er bleven større, vil den ærede Indenrigsminister, at der til Guds og Livs Betyrrelse paa Søen paa et Skib af indtil 100 Tons Størrelse ikke skal kunne kræves den samme Betyrrelse, som man hidtil har krævet. Det er efter min Mening at gaa Kravet om Statens Ret til at fastsætte Betingelserne for Udøvelsen af denne Navigering af Hensyn til Liv og Guds for nær. Jeg ser ikke den fjærneste Grund til at gaa videre end til, hvad der i et hvert Tilfælde hidtil har været bestemt, men jeg mener, at man bør blive ved den gamle og rigtige Bestemmelse af 1861 med Hensyn til Fordringen om Kundskab i Navigering. Nordsøen er navnlig om Efteraaret og Vinteren et meget vanskeligt Farvand, og man kan ikke altid der undvære den Jagtkundskab, som Eskadrens skibene give, og erstatte den med de Bittenkilliter, som Sættestykkerne have. Det er noget, jeg vil henstille til Overvejelse. Der er disse to Hensyn. Det første er Statens Krav paa den størst mulige Betyrrelse for Guds og Liv over Søen, og det andet er Beskyttelsen af deres Interesser, som have oplydt Statens Krav paa Navigationsuddannelse for Befalingsmænd, og i hægge Henseender anser jeg det for uheldigt at slaa af paa Fordringerne. Forøvrigt tror jeg ikke, at den videregaaende Tilladelse, som den ærede Indenrigsminister vil give, vil blive benyttet af Skibereberne i nogen videre Udstrækning, bl. a. af den Grund, at Assuranceselskaberne ville sætte sig derimod. Men hvorfor saa stille dette frit? Det kan jo faa Indflydelse paa mange Menneskers Forhold, og hvorfor udvide Friheden her, naar denne Udvidelse i Virkeligheden ikke vil komme nogen til praktisk Nytte? Man har sagt, at det er Coutume

at give fuld Frihed til Næring uden Betingelser. Men det gør man dog ikke lige over for farefulde Foretagender, det er ikke Sædvane nu, og jeg kan sige, at paa andre Omraader gaa Bestræbelserne endog i betænkkelig Grad i modsat Retning. Det forekommer mig, at der her er overordentlig god Grund til at være betænkkelig ved at udvide Grænserne. Jeg henstiller dette til Overvejelse og skal ikke føre nogen større Debat derom, jeg har blot villet henlede Opmærksomheden paa dette Punkt.

Saa have vi Bestemmelserne om Maskinerne, men det vil være for vidtløftigt og uden Nytte at sammenstille de Forandringer, som søges gjorte her, og det er ogsaa saa meget vanskelige at gøre det, som man hidtil har regnet med Tons, med Størrelsen af Skibene lige over for Maskinestrene, men nu regner med Maskinernes Hestekraft. Det sidste er vistnok det rigtigste, thi Maskinestrenes Dygtighed har mere med Maskinens Størrelse og Indretning at gøre end med Skibenes Størrelse og Bygningsmaade. Jeg tror alligevel, at hægge Dele kunne komme i Betragtning og muligen maa sammenstilles her, med mindre det blev altsor vidtløftigt. Betingelserne for at blive Styrmand forlanges i visse Henseender stærkere, i andre Henseender ikke. Der har været nogen Usikkerhed med Hensyn til det hidtil bestaaende; nogle vanskelige Bestemmelser. Jeg har længe antaget, at navnlig dette Punkt trængte til mulig nøjere Bestemmelser; men jeg er ikke sikker paa, at det, der staar i § 11, vil give denne Sikkerhed. Det hedder der "... forrettet Sømandstjeneste i mindst 5 Aar, hvoraf mindst 2 Aar i søgaaende Sejlskibe, og deraf mindst 1 Aar som Matros". Jeg vil gerne spørge den meget ærede Minister, hvad han forstaaer ved "Sømandstjeneste", "søgaaende Skib" og ved "Matrostjeneste". Thi naar det ikke er nogenlunde klart — og Forklaringen deraf kan være højt forstellig — saa blive Betingelserne for en Mand, der vil være Styrmand, ogsaa meget forstellige. Vi maa altsaa have at vide, hvad der forstås ved "Sømandstjeneste", ved "søgaaende Sejlskibe" og ved "Matros". Hidtil har det været nøjagtig bestemt: De og de Rejser, 4 til de Havne, 3 til de Havne, 2 eller 1 til de Havne; fremdeles skulde det være en Betingelse for Sejlads, at vedkommende i Løbet af denne Tid paa disse Farter havde forrettet Matrostjeneste i mindst 4 Maanedere. Det eneste, som derved egentlig kan siges at være ubestemt, er: Hvad er det at være Matros? Det andet derimod var temmelig nøje bestemt, men det var ganske vist lidt aparte Bestemmelser. Folk, der have haft meget